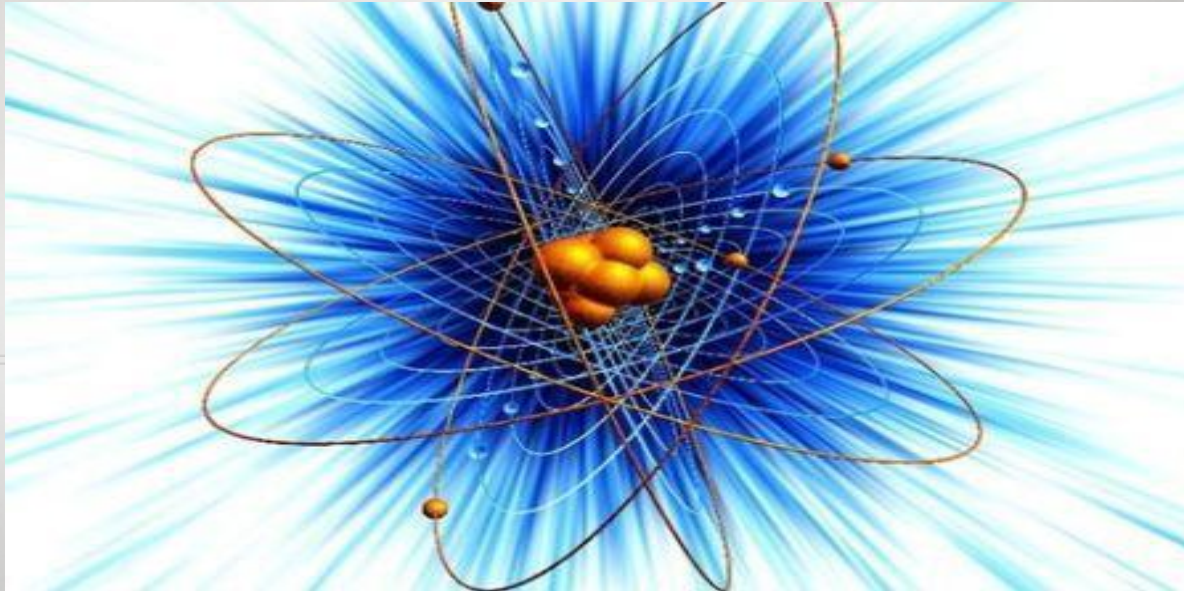

ВІДОМІ УКРАЇНЦІ

ВИКОНА УЧЕНЬ 10-20 КЛАСУ

МЕТЕНЬКАНИЧ АНДРІЙ

ЗМІСТ

- ❖ Бандера Степан Андрійович
- ❖ Шевченко Тарас Григорович
- ❖ Богдан Хмельницький
- ❖ Сковорода Григорій Савич
- ❖ Леся Українка
- ❖ Франко Іван Якович
- ❖ Іван Мазепа
- ❖ Грушевський Михайло Сергійович
- ❖ Кличко Віталій Володимирович
- ❖ Кличко Володимир Володимирович
- ❖ Гоголь Микола Васильович
- ❖ Андрей Шептицький
- ❖ Ющенко Віктор Андрійович
- ❖ Стус Василь Семенович
- ❖ Шухевич Роман Осипович
- ❖ Володимир Святославич
- ❖ Корольов Сергій Павлович
- ❖ Шухевич Роман Осипович

БАНДЕРА СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ

❖ Нар.1 січня 1909, Старий Угринів,

тепер Калуського району Івано-Франківської області — †15

жовтня 1959, Мюнхен, ФРН) — український п

олітичний діяч, один з чільних ідеологів і

теоретиків українського націоналістичного

руху XX століття^{III}, після розколу Організації

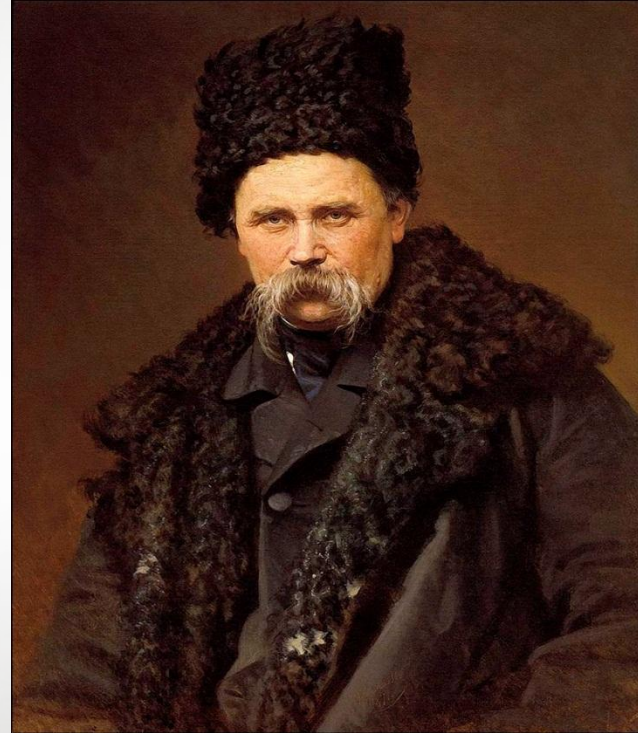
українських націоналістів — голова

Проводу ОУН-Б.

ШЕВЧЕНКО ТАРАС ГРИГОРОВИЧ

❖ Відомий також як *Кобзар*; 25 лютого (9 березня) 1814, с. Моринці, Київська губернія, (нині Черкаська область) — 26 лютого (10 березня) 1861, м. Санкт-Петербург) — український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник (живописець, гравер), громадський та політичний діяч.

❖ Член Кирило-Мефодіївського братства.
Академік Імператорської академії мистецтв (1860).

БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

❖ (нар. 27 грудня 1595 (6 січня 1596¹ - † 27 липня (6 серпня) 1657) — український військовий, політичний та державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, очільник Гетьманату (1648–1657).

Керівник Хмельниччини — повстання проти зловживань коронної шляхти в Україні, котре переросло у загальну, очолену козацтвом, визвольну війну проти Речі Посполитої.

Перший з козацьких ватажків, котрому офіційно було надано титул гетьмана^[3]. Намагався розбудувати незалежну українську державу, укладаючи протягом свого правління союзи з Кримським ханатом та Московським царством.

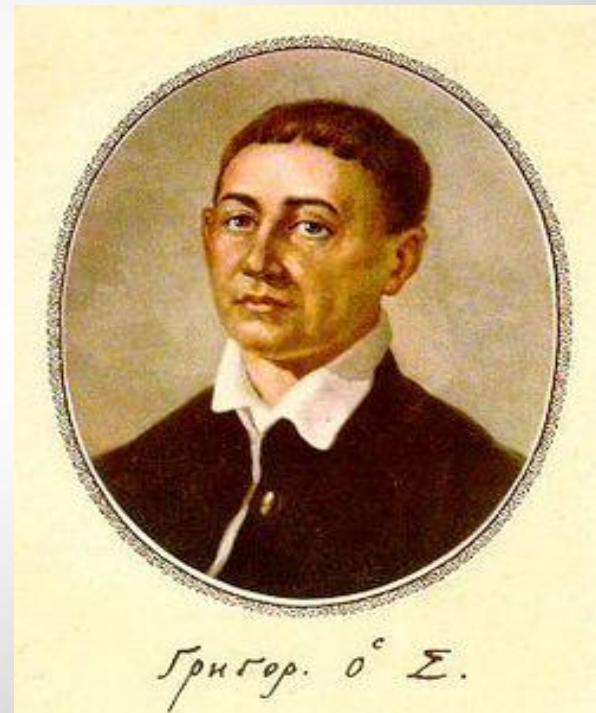
Представник роду Хмельницьких.

СКОВОРОДА ГРИГОРІЙ САВИЧ

❖ (нар. 22 листопада (3 грудня) 1722, Чорнухи, Лубенський полк — † 29 жовтня (2 листопада) 1794, Іванівка, Харківщина) — український просвітитель-гуманіст, філософ, поет, педагог.

❖ Освіту здобув у Києво-Могилянській академії. Переслідуваний світськими та духовними властями, з 1770-х років вів життя мандрівного філософа. У філософських діалогах і трактатах біблійна проблематика переплітається з ідеями платонізму та стоїцизму. СENSE людського існування — подвиг самопізнання.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

❖ (справжнє ім'я: **Ларіса Петрівна Кібсач-Квітка**; нар.13 (25) лютого 1871, **Новоград-Волинський**^[1] — †19 липня (1 серпня) 1913, **Сурамі, Грузія**) — українська письменниця, перекладач, культурний діяч. Писала у жанрах поезії, лірики, епосу, драми, прози, публіцистики. Також працювала в діяльній фольклористики (220 народних мелодій записано з її голосу) і брала активну участь в українському національному русі.

❖ Відома завдяки своїм збіркам поезій «На крилах пісень» (1893), «Думи і мрії» (1899), «Відгуки» (1902), поем «Давня казка» (1893), «Одно слово» (1903), драм «Бояриня» (1913), «Кассандра» (1903–1907), «В катакомбах» (1905), «Лісова пісня» (1911) та ін.

ФРАНКО ІВАН ЯКОВИЧ

❖ (нар. 27 серпня 1856, с. Нагуєвичі, Дрогобицький повіт — † 28 травня 1916, Львів) — український письменник, поет, публіцист, перекладач, вчений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії (1893 р.), дійсний член НТШ (1899 р.), почесний доктор Харківського університету (1906 р.).

ІВАН МАЗЕПА

❖ *20 березня 1639, Мазепинці - †21

вересня 1709, Варниця) — український військовий, політичний і

державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, голова козацької держави на Лівобережній (1687-1704)¹¹ і всій Наддніпрянській Україні (1704-1709)¹². Князь Священної Римської імперії (1707-1709).

Представник шляхетного роду Мазеп-Колединських

гербу Курч з Київщини. У молодості служив при дворі короля Яна II

Казимира. Після обрання гетьманом намагався відновити авторитет

інституту гетьманства в Україні. Зробив великий внесок у економічно-

культурний розвиток Лівобережжя. Перебуваючи під патронатом

московського царя Петра I, проводив курс на відновлення козацької

держави Війська Запорозького з кордонами часів Хмельниччини.

Тривалий час формально підтримував Московське царство у Північній

війні зі Швецією, проте 1708 року підтримав сторону шведів.

Після поразки під Полтавою врятувався в Молдові. Помер у

місті Бендери.

ГРУШЕВСЬКИЙ МИХАЙЛО СЕРГІЙОВИЧ

❖(17 (29) вересня 1866, Холм, Царство Польське, Російська імперія — 24 листопада 1934,¹⁴ Кисловодськ, Ставропольський край, РРФСР, СРСР) — український історик, громадський та політичний діяч. Голова Центральної Ради Української Народної Республіки (1917–1918). Дійсний член Чеської АН (1914), ВУАН (1923) та АН СРСР(1929), багаторічний голова Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (1897–1913), завідувач кафедри історії Львівського університету (1894–1914), автор понад 2000 наукових праць.

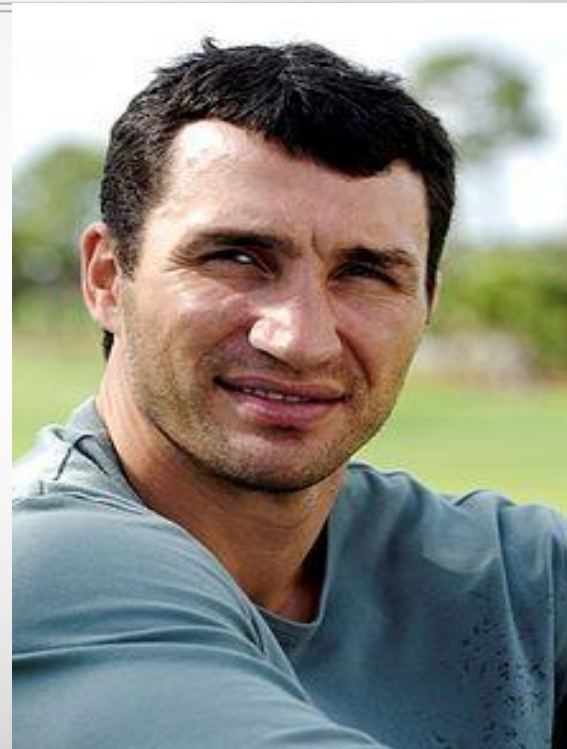
КЛИЧКО ВІТАЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

❖ (нар. 19 липня 1971,
с. Біловодське, Киргизька
РСР, СРСР) — український боксер,
політик, громадський діяч, мененат, учений-
педагог, член громадської ради
журналу «ЄвроАтлантика», Герой України. З 5
червня 2014 року — Київський міський голова.
З 25 червня 2014 року — Голова Київської
міської державної адміністрації.

КЛИЧКО ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ

❖ (нар. 25 березня 1976, Семипалатинськ, Казахська РСР) — український професійний боксер. Олімпійський чемпіон з боксу у надважкій ваговій категорії (1996 рік). Чемпіон світу з боксу у важкій ваговій категорії за версіями WBO (2000–2003 роки, 2008–2015 роки), IBF (2006–2015 роки), IBO (2006–2015 роки), The Ring (2009–2015 роки), WBA (2011–2015 роки). Молодший брат чемпіона світу за версією WBC Віталія Кличка.

ГОГОЛЬ МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ

❖ (рос. *Николай Васильевич Гоголь*; прізвище при народженні **Янівський**, з 1821 року — **Гоголь-Янівський**; нар. 20 березня (1 квітня) 1809 року, Сорочинці, Полтавська губернія — † 21 лютого (4 березня) 1852 року, Москва) — російський прозаїк, драматург, поет, критик, публіцист українського походження^{[1][2]}. Визнаний класик російської літератури^{[3][4]}.

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

❖ (мирське ім'я **Роман Марія Александр Шептицький**;
* 29 липня 1865, Прилбичі — † 1
листопада 1944, Львів) — український релігійний
діяч, граф. Єпископ Української греко-католицької
церкви; від 17 січня 1901 до смерті — Митрополит
Галицький та Архієпископ Львівський — предстоятель
Української греко-католицької церкви. Належить до
знатного галицького роду Шептицьких. Доктор права. За
мудрі настанови й великі труди він отримав багато
народних імен: *Український Мойсей, Духовний будівничий,*
Провідник української нації, Великий митрополит

ЮЩЕНКО ВІКТОР АНДРІЙОВИЧ

❖; нар. 23 лютого 1954,

с. Хоружівка, Недригайлівський район, Сумська область, Українська РСР, СРСР) — український політик і державний діяч, голова партії «Наша Україна»(2005–2013),^{III} засновник та Голова Ради Інституту Президента Віктора Ющенка «Стратегічні ініціативи». Третій Президент України (2005–2010), голова Національного банку України (1993—2000), прем'єр-міністр України(1999–2001), лідер Помаранчевої революції.

СТУС ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ

❖ (нар. 6 січня 1938, село Рахнівка Гайсинського району Вінницької області — † 4 вересня 1985, табір ВС-389/36-1 біля села Кучино, Пермської області) — український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник. Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (1990), Герой України (2005).

❖ За власні переконання щодо необхідності збереження й розвитку української культури Василь Стус зазнав репресій з боку радянської влади, його творчість була заборонена, а він сам був засуджений до тривалого перебування в місцях позбавлення волі, де й загинув.

ШУХЕВИЧ РОМАН ОСИПОВИЧ

(псевдо: «Білий», «Дзвін», «Роман Дозовський», «Степан», «Чернець»,

«Чух», «Тур», «Тарас Чупринка»; *30 червня 1907, м. Львів^Щ — † 5

березня 1950, с. Білогорща, нині у складі м.

Львова) — український політичний і державний діяч, військовик.

Член галицького крайового проводу Організації українських

націоналістів. Командир з боку українців українського

військового підрозділу «Нахтігаль» в складі іноземних

легіонів Вермахту (1941–1942). Генерал-хорунжий,

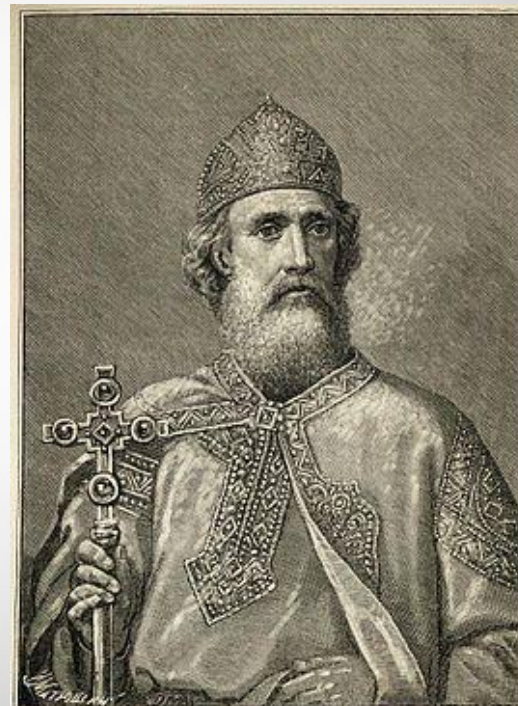
головкомандувач Української повстанської армії, голова

Секретаріату Української головної визвольної ради (1943–1950).

ВОЛОДИМИР СВЯТОСЛАВИЧ

❖ (рік народження невідомий – 15 липня 1015 р.) – визначний український державний діяч. За своїм походженням був молодшим (позашлюбним) сином київського князя Святослава Ігоревича та Малуші, доньки древлянського князя Мала, а також онуком київської княгині Ольги.

КОРОЛЬОВ СЕРГІЙ ПАВЛОВИЧ

❖(нар. 30 грудня 1906 (12 січня 1907), Житомир, Волинська губернія, Російська імперія — † 14 січня 1966, Москва, РРФСР, СРСР) — український радянський вчений у галузі ракетобудування та космонавтики, конструктор. Вважається основоположником практичної космонавтики.

ЧОРНОВІА ВЯЧЕСЛАВ МАКСИМОВИЧ

❖ (*24 грудня 1937 с. Єрки Київської області — †25

березня 1999, Бориспіль Київської області) — український політик, публіцист, літературний критик, діяч руху опору проти зросійщення та національної дискримінації українського народу, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х — 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975).

ЛОБАНОВСЬКИЙ ВАЛЕРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

❖ (нар. 6 січня 1939, Київ, Українська РСР — † 16 травня 2002, Запоріжжя, Україна) — видатний радянський та український футболіст і тренер. Багаторічний наставник «Динамо» (Київ), на чолі якого двічі вигравав Кубок володарів кубків. Тричі був наставником збірної СРСР, з якою став віце-чемпіоном Європи 1988. Тренер збірної України у 2000–2001 роках. Майстер спорту СРСР. Нагороджений радянськими орденами «Знак Пошани» і Трудового Червоного Прапора. Заслужений тренер СРСР та України. Герой України.

АМОСОВ МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ

❖ (6 грудня 1913, с. Ольхово, сучасна Вологодська область,

затоплено Рибінською ГЕС —12

грудня 2002, Київ) — радянський та український лікар, уч

ений в галузі медицини та біокібернетики, громадський

ліяч, академік Національної академії наук України (1969)

та Академії медичних наук

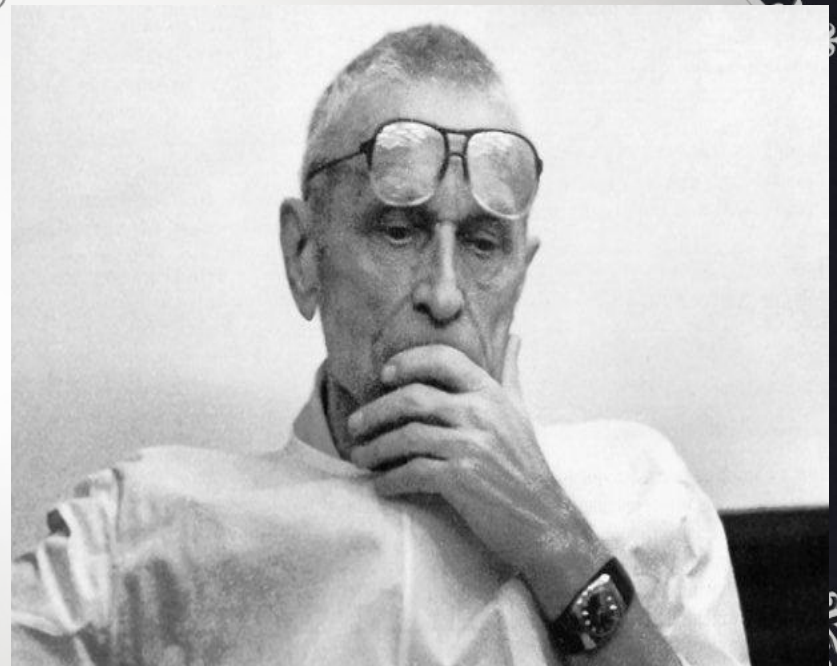
України (1993), лауреат Ленінської премії

(1961), Державної премії УРСР (1978, 1988) і Державної

премії України в галузі науки і

техніки (1997). Директор Інституту серцево-судинної

хірургії (1983–1988). Доктор медичних наук (1953).

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

❖ (нар. навесні 983 — пом. 17/20
лютого 1054, Вишгород) —
ростовський князь (989–1010), Новгородський
князь (1010–1034), Великий
князь Київський (1015–1018, 1019–1054), святий. Був другим
сином хрестителя Київської Русі князя Володимира
Святославича з династії Рюриковичів від полоцької
княжни Рогнеди. У хрещенні мав ім'я Георгій (або Юрій —
пізніша форма імені Георгій, широко поширена
в давньоруській мові, у XI–XII ст. воно мало вигляд Гюргі).

